

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Омуртаг, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ОМУРТАГ в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЯВОР ПЛ. ТОМОВ

при участието на секретаря Диянка Б. Константинова
като разгледа докладваното от ЯВОР ПЛ. ТОМОВ Административно
наказателно дело № 20233510200212 по описа за 2023 година

Административнонаказателното производство по чл.59 и сл. от ЗАНН е образувано по жалба на **Г. В. М.** от *******, **против НП № 17-14/ 16.10.2023 г.** издадено от Н-к отдел „Рибарство и контрол-Централен Дунав“ гр.Русе, с което и на основание чл.75,ал.1 от Закона за рибарството и аквакултурите /ЗРА/ е било наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 600 лв. /шестотин лева/ за това, че *„на 14.07.2023 г., в 21.39 ч., при осъществена проверка на язовир Ястребино, находящ се в землището на с.Панайот Хитово, се установи, че лицето Г. В. М. извършва любителски риболов във водите на яз.Ястребино, на място с GPS координати N 43°07' 43.608"/E 26°18' 34.163" /измерени с GPS Garmin ETrex 20xCNSN 4A3010817/, като е уловил и задържал в живарник два броя риба от вида шаран, всяка с размер 27 см, които размери са по-малко от минимално допустимия размер от 30 см за този вид риба, установени в т.29 от Приложение № 2 към чл.38,ал.1 от ЗРА. Рибата е измерена с ролетка SOLA SN 99094426. Уловената маломерна риба – 2 броя от вида шаран, е освободена и върната в водите на язовира“* – **нарушение по чл.38,ал.1 от ЗРА, във вр. с т.29 от Приложение № 2 ЗРА.**

В жалбата не се оспорва извършеното нарушение, като се излагат

доводи за изключително ниска обществена опасност на деянието и дееца, която обосновава извод за маловажност на извършеното нарушение. В с.з. жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв.Н.С. от ТАК, който не оспорва фактическата обстановка, поддържа жалбата на заявените в нея основания и моли НП да бъде отменено като незаконосъобразно, претендират се направените разноски.

Въззиваемата страна редовно призована, не ангажира становище по жалбата, не изпраща процесуален представител в с.з. Депозирани са писмени бележки чрез гл.юк С. Ж., в които се поддържа издаденото НП като правилно и законосъобразно; моли се същото да бъде потвърдено; претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Районна прокуратура Търговище, уведомени съгласно чл.62 от ЗАНН, не изпращат представител в с.з.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена в срока и по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е **процесуално допустима**. На 14.07.2023 г. свидетелите Н. И. и Д. Д. – служители в сектор „Рибарство и контрол“ гр.Русе, към отдел „Рибарство и контрол- Централен Дунав“ получили сигнал от тел.112 за нарушение, което се извършва на територията на яз.Ястребино. Потеглили със служебния автомобил от гр.Разград и при пристигане на място заварили лицето Г. В. М., който извършвал любителски риболов във водите на яз.Ястребино, на място с GPS координати N 43°07' 43.608"/E 26°18' 34.163". При проверката и с помощта на ролетка SOLA SN 99094426 било констатирано, че М. е уловил и задържал в живарника си два броя риба от вида шаран, всяка с размер 27 см, които размери били по-малки от минимално допустимия размер от 30 см за този вид риба, установени в т.29 от Приложение № 2 към чл.38,ал.1 от ЗРА. Рибата била освободена и върната в водите на язовира. За констатираното нарушение, на нарушителя М. бил съставен АУАН № В 0035576 /приложен л.6/, за нарушение по чл.38, ал.1 от ЗРА, който жалбоподателя подписал без възражения и получил екземпляр от акта. При тези обстоятелства, на 16.10.2023 г. Началник отдел „Рибарство и контрол – Централен Дунав“ Русе издал атакуваното в настоящия процес НП № 17-14 /приложено л.7/, с което санкционирал М. по реда на чл.75,ал.1 от ЗРА.

Фактичката обстановка беше установена от приложените и приобщени по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства и същата не се оспорва от нарушителя видно от наведените в депозираната жалба доводи

При така установената в хода на съдебното дирене безспорна фактическа обстановка, от правна страна съдът намира, че **жалбата е ОСНОВАТЕЛНА**, по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 91 ал. 1 от ЗРА нарушенията по ЗРА се установяват с актове, съставени от съответните длъжностни лица, определени със заповед на министъра на земеделието и храните, а НП за нарушения по този закон се издават от министъра на земеделието и храните или определени от него длъжностни лица. В конкретният казус АУАН и НП са съставени, респ. издадени от компетентни за това длъжностни лица. Както в АУАН, така и в НП на жалбоподателя М. е вменено нарушение по чл.38,ал.1 от ЗРА, за което и на основание чл.75, ал.1 от ЗРА, му е било наложено административно наказание глоба в размер на 600 лв., за нарушение по чл.38,ал.1 от ЗРА, според което се забранява се уловът, пренасянето, превозването и продажбата на риба и други водни организми от обектите по чл.3, ал.1, т.1 и 2 с размери, по-малки от минимално допустимите, съгласно приложение № 2 – за шаран 30 см, размер установен в т.29 от Приложение № 2 към чл.38,ал.1 от ЗРА. В конкретният случай е налице пълно съответствие между установеното в хода на съдебното дирене и правната квалификация на нарушението, намерило отражение в издадените АУАН и НП. От субективна страна нарушението е виновно, под формата на пряк умисъл, обективиран в действията на нарушителя.

С оглед на така установеното в хода на съдебното дирене, в конкретният случай съдът приема, че извършеното от жалбоподателя нарушение е незначително и при констатирането му административнонаказващият орган е следвало да съобрази това. Действително в НП АНО е посочил, че *„поради несъответствие на извършеното административно нарушение с въздигнатите основни принципи по чл.1,ал.2 от ЗРА, вкл. правилата за отговорен риболов, същото не представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН“*.

Съдът намира, че конкретното административно нарушение е именно такова, което разкрива по-ниска степен на обществена опасност на деянието и

дееца от типичните нарушения, санкционирани по реда на чл.38, ал.1 от ЗРА. По-ниската му степен на обществена опасност произтича на първо място неговия предмет – 2 броя шарани с размер 30 см., т.е. само 3 см над допустимия размер за улов, което са върнати обратно в яз. Ястребино, т.е. от извършеното нарушение реално не са настъпили никакви вредни последици за обществените отношения, охраняващи нормалното развитие на рибните ресурси в страната. На второ място - по ниската степен на обществена опасност на дееца се извежда от неговата възраст и липсата на каквито и да било данни за извършени от него други нарушения на ЗРА. Всичко това налага извод, че и най-лекото предвидено в закона административно наказание- 600 лева се явява несъразмерно тежко с оглед конкретната обществена опасност на деянието и дееца. Предвид изложеното, съдът намери, че в настоящата хипотеза следва да бъде приложена разпоредбата на чл.28, б. “а“ от ЗАНН, като нарушителят следва да бъде предупреден, че при повторно извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. В този контекст отново следва да се посочи, че посредством задължителното за съдилищата ТР № 1/12.12.2007 г. по т.н.д. № 1/2005 г. на НК ВКС прие че „...преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол...когато съдът констатира, че предпоставките на чл.28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не ги е приложил, това е основание за отмяна на НП, поради издаването му в противоречие със закона... “. Ето защо, предвид допуснатото съществено нарушение от АНО при съставянето на постановлението, изразяващо се в неприлагане разпоредбата на чл.28, б.”а” от ЗАНН, при наличието на основания за това съдът счита, че същото се явява незаконосъобразно, издадено в противоречие със закона и като такова следва да бъде отменено и нарушителят бъде предупреден, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Съдът намира, че по този начин биха се изпълнили целите на наказанието – да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правов ред и да въздейства възпитателно и предупредително върху останалите

граждани, така както визираща разпоредбата на чл.12 от ЗАНН.

С оглед изхода на делото изцяло основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски в размер на 300 лв. за адвокатско възнаграждение, за заплащането на което е приложен договор за правна защита и съдействие серия Т, № 45641/31.10.2023 г. Съгласно чл.63д,ал.1 от ЗАНН, в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК и доколкото посредством придружителното писмо на РУ Попово е направено възражение за прекомерност по реда на чл.63д, ал.2 от ЗАНН, то съдът следва да се произнесе по въпроса за евентуално присъждане на по-нисък размер на разноските. Съгласно чл.36 от Закона за адвокатурата, във връзка с чл.18, ал.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения фиксираният размер на адвокатското възнаграждение по дела от административнонаказателен характер е 500 лв. дължими при процесуално представителство, защита и съдействие, докато в конкретният случай е жалбоподателят е заплатил на защитника в брой сумата 300 лв., т.е. под минималния размер, при което направеното възражение за прекомерност се явява неоснователно. Съобразно чл.143, ал.1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Според легалното определение на §1, т.6 от ДР на АПК "Поемане на разноски от административен орган" е поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган. Наказващ орган в случая е Началник отдел „Рибарство и контрол – Централен Дунав“ гр.Русе, който е в структурата на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури/ИАРА/, поради което именно ИАРА следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя разноските за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв. /триста лева/.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 2 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА НП № 17-14/16.10.2023 г. издадено от Началник отдел

„Рибарство и контрол-Централен Дунав“ гр.Русе, към ГД „Рибарство и контрол“ при ИАРА, с което и на основание чл.75,ал.1 от Закона за рибарството и аквакултурите /ЗРА/, на Г. В. М. от ***, ЕГН-*****, действащ чрез пълномощник адв.Н. С. от ТАК, със съдебен адрес гр.Търговище, ***, за нарушение по чл.38,ал.1 от ЗРА, във вр. с т.29 от Приложение № 2 ЗРА е наложено административно наказание глоба в размер на 600 лв. /шестотин лева/, **като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ПРЕДУПРЕЖДАВА, на основание чл.63,ал.4 от ЗАНН Г. В. М. от ***, ЕГН-*****, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще й бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО РИБАРСТВО И АКВАКУЛТУРИ /ИАРА/ със седалище и адрес на управление гр.Бургас, бул.„Княз Александър Батенберг“ № 1, ЕИК: 000649519, **ДА ЗАПЛАТИ** на Г. В. М. от ***, ЕГН-*****, действащ чрез пълномощник адв.Н. С. от ТАК, със съдебен адрес гр.Търговище, ***, сумата 300.00 лв./триста лева/ представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, пред Търговишки административен съд на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета от АПК

Съдия при Районен съд – Омуртаг: ЯВОР ТОМОВ